

[Aksel Larsen.]

engelsk tekstilindustri afsætningsvanskeligheder ved at afslutte en handelsaftale, der forudsatte en ret stor engelsk tekstileksport til Sovjetunionen. Jeg skal naturligvis være forsigtig med at anbefale vor regering at tænke på dette engelske eksempel, da jeg så risikerer at blive beskyldt for, at det slet ikke er af hensyn til den danske tekstilindustri og de danske tekstilarbejdere, jeg foreslår forøget dansk eksport, men simpelt hen af hensyn til fremmed magt, men jeg kan alligevel ikke dy mig for at udtrykke håb om, at der ikke er nogen amerikansk lov, der forbyder den danske regering at interessere sig for at åbne vej for tekstileksport fra Danmark og østerud.

Løvrigt synes jeg, at man skulle gøre, hvad man kunne for at forøge dansk tekstilindustri afsætning på hjemmemarkedet, som dog vist fortsat vil blive det største marked. Det kan man gøre ved at give befolkningen større købekraft, ved at ophæve begrænsningen i tekstilkøbet herhjemme, altså ved at ophæve de trykkende forbrugsbegrænsende love og foranstaltninger og først og sidst ved at ophæve tøj-skatten.

Vi anbefaler regeringen at overveje det her fremførte, vi anbefaler den at trække sit lovforslag tilbage, subsidiært at lade det dø en død i stilhed i udvalget, og vi anbefaler folketinget snarest at ophæve tøj-skatten. Det er den hurtigste og den bedste måde at hjælpe den danske tekstilindustri på.

Viggo Stareke: Dette lovforslag er en ulykke, og det er noget i retning af en udfordring, for selvom Danmark har gennemsnitligt ret lave todsatser, har tekstilen altid været en af de højest beskyttede danske industrier, og under valutacentralen og restriktionerne har den tjent særdeles godt. Restriktionerne har lokket en del virksomheder ind i en fælde, fordi de troede, at restriktioner var en rettighed, som fortsat skulle bestå uden hensyn til husmødrenes interesser og forbrugernes rettigheder. Retsforbundet har altid været en drivende kraft i kampen mod restriktioner, men told er også en restriktion, som er til skade for den jævne befolkning.

I 1951, da den daværende handelsmini-

ster, Weikop, gennemførte deponeringsordningen, der gav industrien en betydelig beskyttelse, som nogle anslår til 7—8 pct., lovede han, at den hurtigt skulle afvikles uden videre vrøvl. I stedet har den vist sig at være langvarig, og nu vil man afvikle deponeringsordningen og sætte en kraftig toldbeskyttelse i stedet. Dette er at narre vælgerne og skade den fattige befolkning.

Ved martsforliget i fjor gennemførte de radikale, det ærede medlem hr. Thor kil Kristensen og socialdemokratiet den lede tøjsskat, de forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som har indbragt staten ca. 240 mill. kr., og som kom til at koste forbrugerne mellem 300 og 400 mill. kr. Retsforbundet forudsagde dengang, at når man fordyrede tekstilvarerne på denne måde med 15 eller 10 pct., ville det nedsætte købekraften og berede tekstilindustrien store vanskeligheder, og vi fik ret. Det har vist sig, at forbruget af tekstilvarer i Danmark er gået 15 pct. ned. Den lede tøjsskat er en led skat og skader både forbrugerne og tekstilindustrien. Hvis man ikke havde lavet denne skat, ville tekstilindustrien i dag klare sig aldeles udmærket. Jeg vil meget gerne hjælpe tekstilindustrien, og det kan man gøre ved at ophæve denne skadelige skat og desuden nedsætte omkostningsniveauet ved at afvikle andre varefordyrende afgifter. Der er en hård konkurrence fra udlandet, det er rigtigt, men til trods for denne hårde konkurrence er indførslen af tekstilvarer fra udlandet i det sidste år faldet ca. 12—13 pct. Det er rigtigt, at der er både told og restriktioner i andre lande, som er til skade for dansk eksport, men til trods for dette er udførslen af danske tekstilvarer i det sidste års tid steget ca. 12 pct.

Da den værste tekstilhunger hos forbrugerne var mættet efter krigen, måtte man vente en nedgang i beskæftigelsen, og antallet af beskæftigede er meget rigtigt gået ned fra 24 500, som det var oppe på i 1952, til 21 000 nu, men beskæftigelsen er alligevel gået op, hvis man sammenligner med før krigen, idet de beskæftigedes antal fra 1939 er steget fra 17 600 til 21 000 nu. Endelig viser det sig, at tekstilindustrien ikke kan være helt nødstedt, da den har haft store pengemidler tilovers til en ret kostbar propaganda for tolden. De danske